

Dosarul nr. 3ra-119/22
2-20079898-01-3ra-10022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru)

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Andrei Zghibartă
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui
Andrei Zghibartă împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la
contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea achitării
diferenței drepturilor salariale restante și a cheltuielilor de judecată
împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respinsă cererea de apel depusă de Andrei Zghibartă și menținută hotărârea
din 8 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 14 iulie 2020, Andrei Zghibartă a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la contestarea actului
administrativ individual defavorabil, obligarea achitării diferenței drepturilor
salariale restante și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că activează în cadrul sistemului administrației
penitenciare la diverse funcții începând cu anul 2011 și până în prezent, executând
sarcinile și obligațiile cu demnitate și legalitate ce i-au revenit potrivit funcțiilor
deținute.

A precizat că actualmente deține funcția de director adjunct al Penitenciarului
nr. 4 - Cricova, anterior a mai fost sancționat, dar în temeiul hotărârii instanței de
judecată, sancțiunea a fost anulată ca fiind aplicată ilegal.

A comunicat reclamantul că potrivit încheierii anchetei de serviciu cu privire
la delapidarea unei cantități de pește din cadrul penitenciarului, aprobată la 10 iunie
2020, a fost stabilită abaterea disciplinară prin faptul încălcării prevederilor
ordinului Penitenciarului nr. 4 - Cricova din 7 februarie 2020 cu privire la aprobarea
competențelor privind managementul în cadrul Penitenciarului nr. 4 - Cricova, deși

ordinul menționat repartizează gestionarea de către conducătorii instituției a serviciilor/secțiilor, Secția logistică și administrare este subordonată celui de-al doilea director adjunct al penitenciarului.

A evidențiat că pe parcursul desfășurării anchetei de serviciu nimeni nu i-a adus la cunoștință despre inițierea acesteia și nu i-a solicitat explicații pe caz, luând cunoștință de ancheta de serviciu tocmai la 17 iunie 2020.

La materialele anchetei de serviciu este anexat un raport întocmit de executorul anchetei și coordonat de directorul Penitenciarului nr. 4 - Cricova în care se relatează despre refuzul lui de a depune explicații, acesta nicidecum nu reprezintă un proces-verbal de refuz în sensul art. 208 Codul muncii.

Totodată, până la începutul ședinței Comisiei de disciplină, avocatul lui, Vladimir Kovali a înaintat cerere de recuzare președintelui Comisiei, directorului adjunct al Administrației Naționale a Penitenciarelor, Serghei Demcenco, însă Comisia nu a luat în calcul cele expuse și a refuzat eliminarea acestuia din Comisie.

În cadrul ședinței Comisiei de disciplină din 25 iunie 2020 nu a participat niciun reprezentant al Ministerului Justiției, de asemenea, ședința s-a desfășurat doar cu prezența a 4 membri, creând un număr par, contrar art. 136 Cod administrativ.

A relatat că la 8 iulie 2020, i-a fost notificat ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 819ef din 8 iulie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

A evidențiat că, deși în ordinul de sancționare s-a făcut referire la desfășurarea unui management defectuos, precum și lipsa prevenirii și combaterii actelor de corupție în rândul angajaților Penitenciarului nr. 4 - Cricova, nu au fost indicate acțiunile concrete care au condus la această concluzie.

A reiterat reclamantul că a fost restabilit în funcția de director adjunct al Penitenciarului nr. 4 - Cricova, prin hotărâre judecătorească, revenind în funcție a solicitat accesul la secretul de stat care i-a fost acordat la 15 iunie 2020, respectiv nu este argumentată decizia conducerii despre lipsa activităților de contracarare a acțiunilor ilicite atât timp nu a avut acces la informația secretă.

A subliniat că, deși se invocă încălcarea prevederilor ordinului Penitenciarului nr. 4 - Cricova nr. 64 din 7 februarie 2020, nu a fost precizat care punct din ordin a fost încălcat și prin ce acțiuni.

De asemenea, a fost invocată încălcarea art. 62 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 300/2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare, potrivit încheierii de serviciu și a ordinului de aplicare a sancțiunii, fișa postului nu a fost încălcată de către dânsul, fiind invocată doar încălcarea ordinului Penitenciarului nr. 4 - Cricova nr. 64 din 7 februarie 2020 cu privire la aprobarea competențelor privind managementul în cadrul Penitenciarului nr. 4 - Cricova, deși ordinul menționat în esență nu conține atribuțiile de serviciu spre realizare, dar stabilește gestionarea secțiilor/serviciilor între conducătorii instituției.

De altfel, la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare nu s-a ținut cont de criteriile de individualizare prevăzute la pct. 42 din Regulamentul de activitate al comisiilor de disciplină pentru personalul din cadrul sistemului

administrației penitenciare, iar la emiterea actului administrativ contestat Administrația Națională a Penitenciarelor nu și-a exercitat dreptul discreționar corespunzător și nu a luat în considerare toate faptele relevante.

Cu referire la prejudiciul material, a comunicat că la momentul depunerii cererii de chemare în judecată dânsul încă nu a primit salariul diminuat în legătură cu sancțiunea aplicată pentru a efectua calculul despăgubirilor, dar potrivit certificatului eliberat de Serviciul financiar al Penitenciarului nr. 4 - Cricova, în calitate de director adjunct, dânsul beneficiază de un salariu net în sumă de 14 044 de lei, în care se include sporul pentru performanță.

Astfel, a menționat că va beneficia de salariu, fără achitarea sporului pentru performanță, în sumă de 13 007 de lei pe o perioadă de 12 luni, în cazul în care instanța nu va anula actul administrativ individual contestat.

Totodată, în cazul anulării ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare autoritatea publică pârâtă ca efect al hotărârii judecătorești urmează să revizuiască evaluările performanțelor individuale pentru trimestrul III și IV a anului 2020, în cazul în care vor prezenta calificativul „nesatisfăcător” sau „satisfăcător” în legătură cu sancțiunea disciplinară.

Ce ține de prejudiciul moral, reieșind din faptul că prezenta sancțiune disciplinară sub formă de mustrare este aplicată ilegal, ca și sancțiunea aplicată anterior sub formă de retrogradare din funcție, anulată de instanța de judecată, a subliniat reclamantul că această situație a lăsat consecințe drastice asupra demnității și autorității lui în fața angajaților din subordine, creându-i suferințe psihice și fizice.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 163, 206, 211, 212 Cod administrativ, art. 2006, 2036 Cod civil.

A solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea pct. 1 din ordinul nr. 819 ef din 8 iulie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, obligarea Administrației Naționale a Penitenciarelor de a achita diferența drepturilor salariale neachitate în sumă de 1 037 de lei per lună, până la executarea hotărârii, de a achita suma de 150 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, de a compensa cheltuielile de judecată, de a reexamina evaluarea performanțelor individuale pentru trimestrul III și IV a anului 2020, în cazul în care vor prezenta calificativul „nesatisfăcător” sau „satisfăcător” în legătură cu aplicarea sancțiunii disciplinare.

La 29 iulie 2020, Andrei Zghibartă a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat anularea pct. 1 din ordinul nr. 819 ef din 8 iulie 2020 în partea ce îl vizează, obligarea Administrației Naționale a Penitenciarelor de a achita diferența drepturilor salariale neachitate și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 8 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Andrei Zghibartă.

La 8 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice și la 18 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Andrei Zghibartă a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 4 ianuarie 2021, prin intermediul poștei electronice,

cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Andrei Zghibartă și menținută hotărârea primei instanțe.

La 19 noiembrie 2021, Andrei Zghibartă a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

La 10 februarie 2022, în adresa Administrației Naționale a Penitenciarelor a fost expediată copia recursului depus de Andrei Zghibartă, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 214), fiind recepționată la 17 februarie 2022, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 215).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Administrația Națională a Penitenciarelor nu și-a valorificat acest drept procedural și nu a depus referință.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Andrei Zghibartă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

Prevederile art. 245 alin. (2) Codul administrativ, reglementează expres că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost notificat lui Andrei Zghibartă la 31 decembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la actele dosarului (f. d. 120).

Tot materialul probator atestă că la 19 noiembrie 2021, Andrei Zghibartă a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată (f. d. 208).

La fel, actele cauzei relevă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost recepționată de Andrei Zghibartă la 13 ianuarie 2022, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la dosar (f. d. 210).

Aici, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că actul judecătoresc contestat a fost expediat de către Curtea de Apel Chișinău la adresa lui Andrei Zghibartă indicată în cererea de chemare în judecată, cererea de concretizare a acțiunii, cererea de apel nemotivată

și cerere de apel motivată – or. XXXXX str. XXXXX ap. X (f. d. 2, 63, 141, 145), adresă care, de altfel, coincide cu cea indicată în cererea de recurs nemotivată anexată la dosar (f. d. 208).

În conformitate cu art. 97 Cod administrativ, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Notificarea se face în cazurile prevăzute de lege sau prin dispoziția autorității publice. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Totodată, potrivit art. 109 Cod administrativ, un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

Iar în sensul art. 63 Cod administrativ, calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 259-266 Cod civil. Dacă o autoritate publică trebuie să efectueze prestații doar pentru o anumită perioadă de timp, atunci această perioadă expiră în ultima zi a ei, chiar și atunci când aceasta este o zi de sâmbătă, duminică sau o zi liberă stabilită prin lege.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că prin Legea privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative nr. 133 din 15 noiembrie 2018, a fost schimbată numerotarea unor articole din Codul civil, adică în redacția Codului civil modificat prin Legea nr. 133 din 15 noiembrie 2018, instituția calculării termenului este reglementată de Titlul IV Capitolul I, art. 383-390.

Respectiv, deși Codul administrativ prevede că calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 259-266 Cod civil, de facto urmează a fi aplicate prevederile art. 383-390 Cod civil în redacția Legii nr. 133 din 15 noiembrie 2018.

Având în vedere cele expuse și ținând cont de faptul că o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat, ci trebuie citită în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente care se completează una pe alta ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține la caz și prevederile art. 385 Cod civil, potrivit cărora dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Prin urmare, în speță, termenul de depunere a motivării recursului și-a început curgerea la data de 14 ianuarie 2022, ziua imediat următoare datei recepționării copiei deciziei motivate de către recurent (f. d. 210) și a expirat la data de 12 februarie 2022.

Dat fiind faptul că data de 12 februarie 2022 a fost zi de sâmbătă, iar data de 13 februarie 2022 – zi de duminică, prin urmare zile nelucrătoare, ultima zi de

prezentare a motivării recursului se constată a fi data de 14 februarie 2022, ca următoarea zi lucrătoare.

Cu toate acestea, în pofida obligațiilor sale procesuale, recurentul Andrei Zghibartă nu a depus motivarea recursului, motiv pentru care survin consecințele art. 246 alin. (2) lit. e) Cod administrativ – recursul se declară inadmisibil, în special, când motivarea recursului nu a fost depusă.

Sub aspectul dat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că recursul depus împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

Respectiv, dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură să facă vizibile ilegalitatea deciziei contestate.

Așadar, recurentul Andrei Zghibartă nu s-a conformat prevederilor legale și a formulat o simplă cerere de recurs nemotivată, fără a evidenția motivele ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la manifestarea dezacordului față de soluția pronunțată în apel.

Această circumstanță face imposibilă exercitarea controlului judiciar de către instanța investită cu soluționarea căii de atac.

Mai cu seamă că în cererea de recurs nemotivată, însăși Andrei Zghibartă a evidențiat că motivarea recursului va fi prezentată după recepționarea deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău.

Or, în recurs nu este suficientă simpla expunere a dezacordului cu soluția instanței judecătorești, ci este necesară motivarea cu indicarea temeiurilor de ilegalitate pe care se întemeiază calea de atac, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o decizie neîntemeiată.

Condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implică determinarea greșelilor anume imputate instanței ierarhice inferioare, cu expunerea argumentată a criticilor în fapt și în drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că circumstanțele descrise supra evidențiază caracterul echivoc al recursului depus de Andrei Zghibartă, or ultimul fiind interesat în soarta soluționării prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea motivării recursului în termenul stabilit de lege, care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, condiție însă ce nu se atestă la caz.

Din aceste considerente și având în vedere că în cazul examinării admisibilității recursului depus de Andrei Zghibartă se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției

Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a-l declara inadmisibil, or ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (Van Harn împotriva Germaniei).

În conformitate cu art. 230, 246 alin. (1) și (2) lit. e) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Andrei Zghibartă se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu